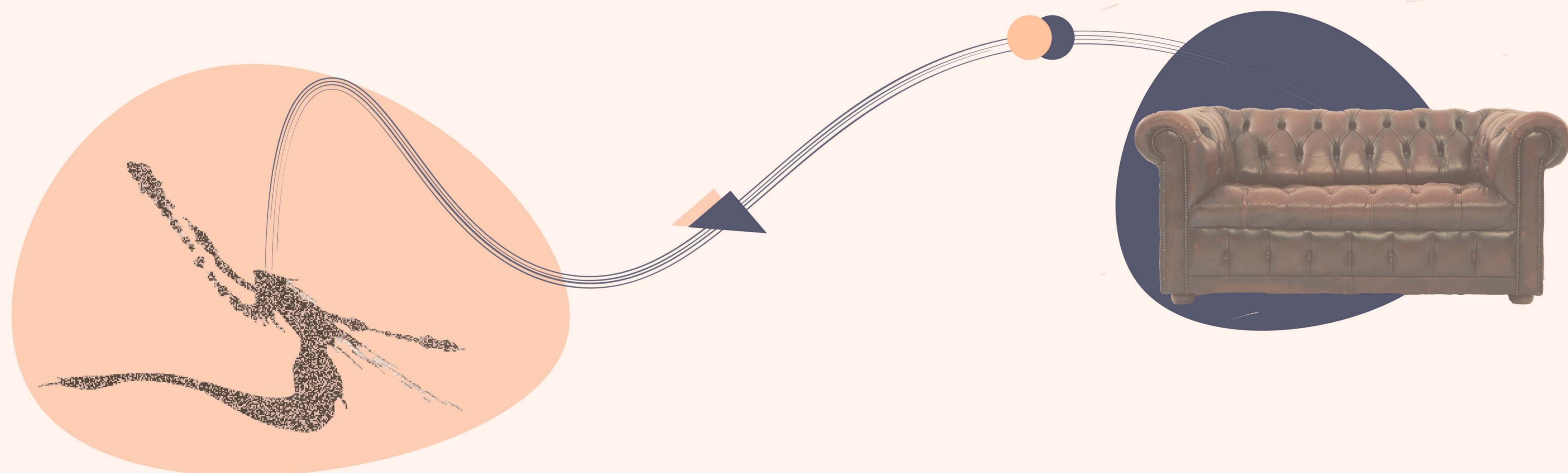

Σεμινάριο του Φόρουμ της Αθήνας 2021-22: *H διεύθυνση της θεραπείας*

Σε άμεση συνάρτηση και σε διάλογο με το θέμα των κλινικών εκπαιδεύσεων της φετινής χρονιάς, « Τί είναι Ψυχαναλυτική κλινική; » επιλέχθηκε ως θέμα του Σεμιναρίου του Φόρουμ της Αθήνας, « Η κατεύθυνση (ή διεύθυνση) της θεραπείας και οι αρχές της εξουσίας της ». Η ομιλία του Λακάν με τον ομώνυμο τίτλο, την οποία θα μελετήσουμε στα πλαίσια του Σεμιναρίου, έλαβε χώρα στο Συνέδριο Ψυχανάλυσης στο Royumont το 1958, που διοργάνωσε η νεοσύστατη τότε Φρούδική Εταιρία του Παρισιού, που προέκυψε από την αποχώρηση του Λακάν πέντε χρόνια νωρίτερα από την Ψυχαναλυτική Εταιρεία του Παρισιού.

Ο Λακάν διαφωνούσε με την απομάκρυνση της Ψ.Ε.Π από τη διδασκαλία του Φρόυντ και με τη μετατροπή της ψυχαναλυτικής αγωγής, που έχει ως κέντρο το ασυνείδητο, σε μια ψυχοθεραπεία με στόχο την ενδυνάμωση του εγώ. Η ρήξη το 1953 ήταν αναπόφευκτη. Ξεκίνησε έτσι μια έντονη αντιπαράθεση ανάμεσα στις δύο σχολές, μέρος της οποίας ήταν και το συγκεκριμένο συνέδριο. Είναι σημαντικό να λάβουμε υπόψη καθώς θα μελετούμε το κείμενο του Λακάν, ότι με αυτό απαντά στα κείμενα του Μωρίς Μπουβέ τα σχετικά με την ψυχαναλυτική ερμηνεία και με τη μεταβίβαση. Με μαχητικό τόνο, στη διάλεξη του, θίγει ένα προς ένα τα σημεία διαφωνίας του με τον τελευταίο και επιχειρηματολογεί για την κατάρριψη τους. Το 1961, μη αρκούμενος στην προφορική του απάντηση, εκδίδει το γραπτό κείμενο της διάλεξης του στο περιοδικό « Ψυχανάλυση » με τίτλο « Δομικές Προοπτικές ». Αργότερα, το 1966, το κείμενο θα συμπεριληφθεί στα Γραπτά με τον τίτλο που γνωρίζουμε.

Η πολιτική χροιά που διέπει αυτή τη διάλεξη είναι ήδη εμφανής από τον τίτλο της. Ο όρος « Direction », που επέλεξε ο Λακάν, δεν έχει τυχαία διττή σημασία. Ο ομιλητής τείνει μέσω του διφορούμενου του όρου να υπογραμμίσει τη διαφορά ανάμεσα στη διεύθυνση της ψυχαναλυτικής αγωγής, κύριο μέλημα και καθήκον του ψυχαναλυτή, και στην κατεύθυνση του ίδιου του αναλυόμενου ή της ζωής του, κύριο λάθος κατά το Λακάν, που πρέπει ο αναλυτής να αποφύγει.

Παρά τη χρονολογική τοποθέτηση του κειμένου στη δεδομένη ιστορική περίοδο που προαναφέρθηκε, τα ερωτήματα που αυτό εγείρει καθώς και οι απαντήσεις που τείνει να δώσει, είναι ακόμη και σήμερα επίκαιρα, ως αντίλογος στο βιοϊατρικό μοντέλο και στην κατάργηση της έννοιας του υποκειμένου που αυτό συνεπάγεται. Το κείμενο προάγει την ψυχανάλυση ως αντιστάθμισμα της κυριαρχησης κουλτούρας του αποτελέσματος, της αποτελεσματικότητας και της επιτυχίας.

Εξίσου σημαντικό με τη « Λειτουργία και Πεδίο της Ομιλίας και της Γλώσσας » για τη θεωρία της ψυχανάλυσης, « Η Διεύθυνση της Θεραπείας » αποτελεί θεμελιώδες κείμενο για την εμβάθυνση στην κλινική πράξη.

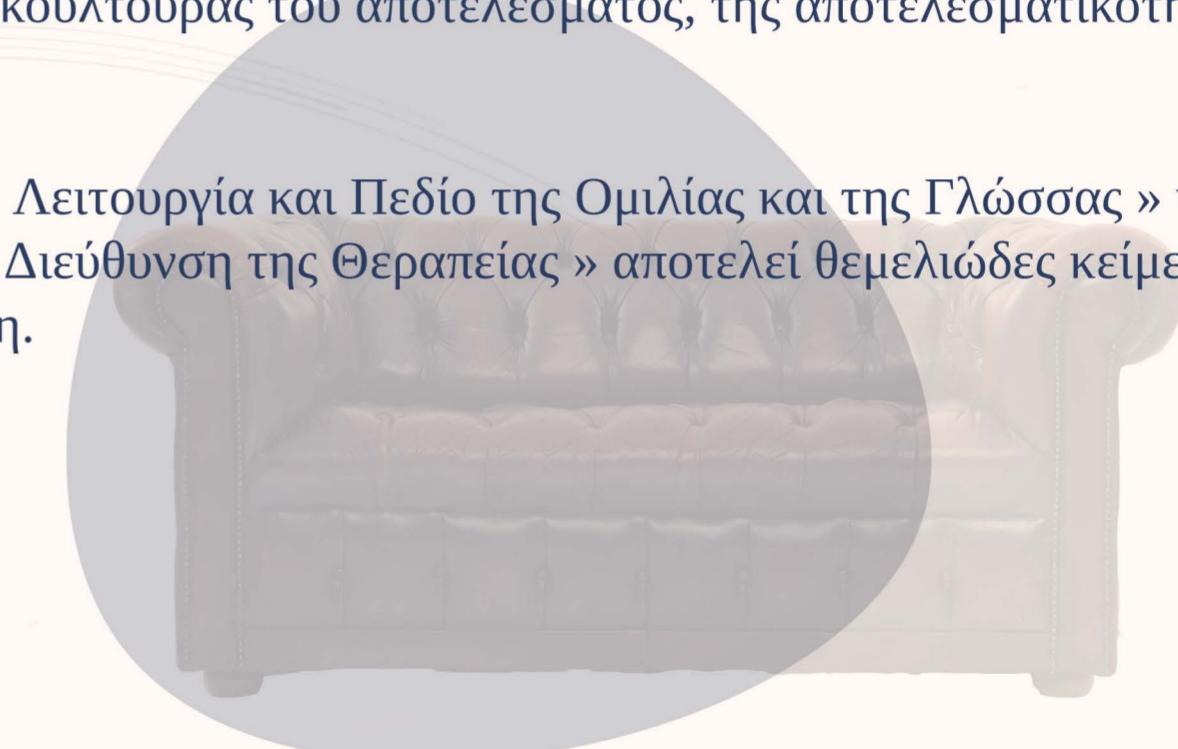

Προσκεκλημένοι & μέλη του Φόρουμ

23 Οκτωβρίου 2021: Θώμη Μανωλοπούλου

13 Νοεμβρίου 2021: Ζαν-Ζακ Γκορόγκ

29 Ιανουαρίου 2022: Κατερίνα Καραγιάννη & Γιώργος Γιακουμάκης

19 Φεβρουαρίου 2022: Ελευθέριος Χαρίτος

19 Μαρτίου 2022: Διονύσης Μπράτης

19 Μαΐου 2022: Μισέλ Μπουσερού

Υπεύθυνη συντονισμού: Θώμη Μανωλοπούλου